Efteråret 2024

Kære venner!

Endnu et år er ved at være slut. Endnu en gang kan vi se tilbage i dyb taknemmelighed.

> *Stor er din trofasthed, Herre og Fader,*
> *skiftende skygge når aldrig din sti.*
> *Du er den samme, din miskundhed evig,*
> *den, som du var, så vil altid du bli'.*

Hvor ofte har vi ikke sunget netop denne sang, når vi mødtes med kære venner til sommerens samling! Som regel ser vi tilbage, i billeder og ord, på alt det, vi har oplevet siden sidst. Det er en god påmindelse om, hvad Gud har gjort. Endnu en gang har vores Far i himlen forsynet os med alt, hvad vi behøvede til drift og vedligeholdelse. Han har givet os vores daglige brød - ja, mere end det, også rent vand, mælk, kartofler og grøntsager. Vi har haft elektricitet og brænde til at holde os varme. Gud har givet os sundhed og styrke og beskyttet os mod ulykke og fare. Han har givet os hjælpere, som trofast står ved vores side: Hjælp med biler og maskiner, hjælp i pludselige vanskeligheder af forskellig art. Ja, hjælp med råd og dåd på alle områder. Den norske søster Damaris, som ellers bor i Tyskland, var hos os hele sommeren – også en uvurderlig hjælp. Som "bondepige" er hun vant til at give en hånd med, høste og passe afgrøderne, stable brænde og meget andet. Alt dette fylder os med glæde og taknemlighed midt i en urolig verden.

✧

Israel i brændpunktet

Den 7. oktober var det et år siden, at terroristerne fra Gaza angreb Israel på bestialsk vis. Ligesom sidste år var vi i Danmark på denne dag, og to af os deltog i en mindemarkering i København.
Om aftenen var vi i den tætpakkede synagoge. Det var et meget specielt øjeblik. Vi havde indtryk af, at alle Danmarks jøder var samlet. Mange mennesker, herunder rabbineren og ledende skikkelser i det jødiske samfund, lod os vide, at de satte stor pris på vores deltagelse. En ung DSU-politiker var blandt dem, der holdt en hjertevarm tale. I juni var han med på en rejse til Israel og havde med egne øjne set, hvad der var sket. Vi blev glade, da han fortalte, at de også er i dialog med norske politikere, som desværre ikke har så stor forståelse for Israel.

Israel må berøre os som kristne. Vi kan være enige eller uenige om mange ting, men vi er kaldet til at velsigne Guds folk, og med kærlighedens våben kan vi "ægge dem til misundelse" (se Rom 11,11).
I begyndelsen af juni deltog vi i vores lokale Israel-forenings 20-års jubilæum. Tre kvinder fra en bosættelse, som foreningen støtter, deltog ved festen. De var blevet advaret mod at tage til Norge – et land med en så fjendtlig holdning til Israel! Heldigvis kom de alligevel og bidrog til festglæden med deres taknemmelighed og stærke vidnesbyrd. En af dem, en mor til seks, fik sin mand skudt og dræbt i et terrorangreb for et par år siden. Dagene i Norge var vigtige, og nu ville de tage et budskab med hjem: Vi har mødt venner i Norge!

Måltid i haven

Markering i København

Gennem vores tre søstre, som bor i Israel, får vi også et nærbillede af landet og dets folk. De skriver:

Vi har fået så mange e-mails og beskeder fra hele verden med bønner for Israel og for os. Det har været meget opmuntrende, især fordi så mange nationer står imod Israel og det jødiske folk. Den stigende antisemitisme er kommet ud af kontrol. Men der er mennesker, som elsker Guds ord og hans folk. Det er en stor trøst at vide, at der er så mange, der beder for fred i Jerusalem. Vi takker jer af hele hjertet for jeres deltagelse i solidaritetsmarkeringer, jeres trofaste bønner og den økonomiske støtte, som vi formidlet videre for at imødekomme IDF-soldaternes og de traumatiserede børns behov. Hver gang israelerne hører om kristne, der beder og står sammen med dem, bliver de rørt til tårer.

Vores tilstedeværelse er meget synlig. Landsbyboerne har set, at vi bliver og ikke forlader landet. Det betyder så meget, og mange udtrykker deres overraskelse. Selv det mindste tegn på, at vi står sammen med dem, bliver mødt med overvældende taknemmelighed. Det gælder de handlende i vores landsby og i Jerusalem, og det gælder de fremmede, vi møder andre steder i landet. "Fortsæt det gode arbejde," siger de af hele deres hjerte og takker os med tårer i øjnene for, at vi er der. Det rører os dybt og gør os ydmyge.
I foråret kom en ultraortodoks jøde for at hente bøger, som han havde bestilt fra vores hovedcenter i Tyskland. Han havde fundet et gammelt eksemplar af "Kærlighedens Far" på tysk i en genbrugsbutik i den by, hvor han bor. Denne mand har tysk baggrund og var meget berørt af, hvad Mor Basilea havde skrevet om vores himmelske Far.
Det resulterede i, at han bestilte flere tyske bøger fra vores forlag. Da han besøgte os i Ein Kerem, fortalte han, at han havde studeret kristendom for at få et større kendskab til Jesus og det kristne liv.
Det, han fandt i "Kærlighedens Far", udtrykte en dyb forståelse af det, man lærer i yeshivaen (jødisk skole for Torah-studier) om Gud, vor Fars kærlighed og lidelse for menneskeheden. Han havde læst meget kristen litteratur, men han var aldrig stødt på noget, der talte til ham på denne måde. Ved afslutningen af besøget

Jubilæum i Israelforeningen. De israelske gæster hilser. ↑
Sr. Remida pakker festkagen ud ↓

opfordrede han os til at skrive til ham, når vi havde spørgsmål om jødedommen og Bibelen - et tilbud, vi med glæde tog imod. Det var fantastisk at se en ultraortodoks jøde som ham her i vores hjem!

Da vi modtog en e-mail med emnet - Kedem, Udis datter - blev vi meget glade. Kedem skrev, at hun ville komme til Ein Kerem på sabbatten. Da hendes far hørte det, opfordrede han hende til at besøge de søstre, han taler så meget om!

Kedem og Udi fra Jerusalem ↑

← Sr. Verita, Sr. Charis og Sr. Lebona → i Israel ***takker for forbøn!***

Kedems forlovede var blevet dræbt den frygtelige 7. oktober. Da hun bearbejdede sin sorg, blev hun inspireret til at finde en Toraskriver, så hun under hans vejledning kunne skrive en Torarulle til ære for sin forlovede. Hun kom til os med nogle venner, og efter det korte besøg inviterede hun os til den ceremoni, hvor torarullen skal præsenteres i synagogen i Tel Aviv. Det var der, hendes forlovede havde gået. Hendes far, Udi Merioz, er en kunstner i Cardo, som er kendt over hele verden. Vi har mødt ham flere gange, og han sætter pris på det arbejde, vi gør.

✧

Nyt liv i Jesus

Nåde for synder og fred uden lige,
faderlig omsorg til støtte og stav,
styrke for dagen og håb for i morgen,
alt er os givet i Ordet, du gav.

—

Vi fik for nylig besøg af en kvinde, som for kort tid siden havde fundet hjem til Jesus. Flere års søgen i yoga, buddhisme, hinduisme og alt muligt andet var forbi. JESUS er sandheden! Han forlader *os* vor skyld og giver os nåde til også at forlade *vore* skyldnere. Hendes hjerte flød over af taknemlighed over det nye liv. Intet glæder os mere end at se forvandlede liv, og: Der bliver glæde i himlen over hver synder, som omvender sig (se Luk 15,7)!

—

Da Hans var her, fortalte han os om mange års periodisk alkoholisme. Hver gang var det en hård kamp at blive ædru efter en ny omgang. Men så, for et år siden, begyndte han at læse i Bibelen, lytte til kristen undervisning på nettet og fylde sig med det. Efter et par uger fik han tanken, at han skulle holde op med at drikke på egen hånd – uden at melde sig på hospitalet til afrusning. I stedet bad han en enkel bøn: "Jesus, hjælp mig!" Fyldt med undren og taknemmelighed til Gud fortalte han, at abstinenserne var helt forsvundet, og at han havde sovet syv timer den første nat. Der var ingen kamp, og trangen til

Et ord til hjertet, som ramte plet: Gud skaber nyt liv af dit livs ruiner!

Unge fra Jesus Image Church

alkohol var borte. Alt, hvad der er tilbage, er en fjern drøm om noget, der engang var. Lægen og psykologen, som han havde gået hos i årevis, kunne ikke forstå det. Hans, som altid har været genert og haft social angst, er nu den første, som springer op ved møder og vidner om Jesus og kraften i Guds ord.

Også i Tyskland oplever søstrene, at de unge har en dyb længsel efter mere af Jesus. To gange har de haft besøg af "Jesus Image", en vækkelsesbevægelse i USA. I foråret kom en gruppe fra deres bibelskole på besøg i en uge. På denne skole er Mor Basileas bog "Jesus, den eneste" en del af lærestoffet!
De lod sig ikke afskrække af den lange rejse, og hvad den kostede, men kom for at "tjene". Efter morgensamlingen hjalp de til overalt; i køkkenet, i vaskeriet, i haven og med tømrerarbejde. Med iver og glød blev der gjort forårsrent i det store "Jesu-kalds"-kapel. Om aftenen mødtes de til lovsang og delte deres vidnesbyrd. En ung mand fortalte om det store vakuum, han havde haft inde i sig. Han tørstede efter kærlighed og søgte i narkotika og alt mulig andet. Så kom han i fængsel, og der fandt han Jesus. Da hans mor kom på besøg, kunne hun ikke genkende ham. Hun sagde: "Hvis dette er muligt, så må der findes en Gud." Senere kom hun selv til levende tro. Det var sådan en velsignet tid, både for de unge og for alle på Kanaan, og det var svært at skilles igen. En ny gruppe har allerede meldt sig til næste år!

✧

Da vi var i Danmark i oktober, mødte vi Peer. Han er nu 82 år gammel. Peer var køkkensnedker, men da han var 61 år, var hans helbred blevet så dårligt, at han næsten ikke kunne arbejde længere. Køkkenfirmaets konkurs var nært forestående. Selv om han ikke troede, hverken på Gud eller helbredelse, tog han med en ven til et møde. Der rørte Jesus ved hans krop og hjerte. Livet blev nyt! Al hans gæld blev betalt, og Gud gav ham en opgave: Du skal male og bede! Vi besøgte Peer i hans atelier i Jylland, hvor han nu beder for syge. Vidunderlige billeder af bibelske motiver, Jesus, Jerusalem og himmelsk pragt strålede os i møde. Vi følte en dyb enhed i Ånden – længslen efter, at Jesus skal komme og oprette sit rige.

Besøg hos Peer Laigaard.

✧

Ud over møder med enkeltpersoner har vi haft mulighed for at fortælle om Jesus i forskellige sammenhænge. I september var søster Angelina og søster Mirofora to dage på bibelskolen, som er tilknyttet til Livets Senter i Hamar. Der mødte vi 40 åndeligt sultne elever fra 20 til 80 år.
Søster Mirofora var bedt om at undervise om ”Jesu lidelse, død og opstandelse” og ”Frelse - korsets kraft”. Der var en så stor åbenhed og lederskabet gav klart udtryk for, at dette grundlæggende evangelium behøver en renæssance blandt os.
Vi fortalte også om vort fællesskab og vidnede om, hvad Jesus har gjort i vore personlige liv.

Søster Mirofora underviser på Bibelskolen Equip i Hamar

Under Kvinder i Netværks nordiske konference i Kristiansand i oktober afholdt vi et seminar med titlen ”Maria, Jesu mor”. Maria bliver ofte negligeret i vores protestantiske sammenhænge. Men hvem har gået en sådan vej som hende! Elisabeth jubler, da hun møder sin yngre slægtning: ”Hvordan kan det forundes mig, at min Herres mor kommer til mig?... Salig er hun, som troede; for det, som er talt til hende af Herren, skal gå i opfyldelse” (Lukas 1:43, 45).

Johannes Døber sparkede af glæde i Elisabeths mave, da Maria hilste på hende. På det tidspunkt havde han omtrent samme alder som de fostre, vi nu har ”ret” til at fjerne. Endnu en gang står vi midt i kampen for det ufødte liv. Den 3. december skal Stortinget i Norge stemme om at udvide abort-grænsen fra 12 til 18 uger. Desværre er det allerede blevet besluttet i Danmark. Den nye abortlov træder i kraft 1. Juni 2025. Hvilken smerte!
I år har vi fejret 1000-året for indførelsen af kristenretten. Dengang fik spædbørn og ældre værdighed og ret til liv. Nu er vi kastet tilbage til førkristen tid. Abort bliver promoveret over hele verden som en ”menneskeret”.
På WHO's (Verdensundhedsorganisationen) hjemmeside kan vi læse, at der hvert år udføres 73 millioner provokerede aborter. Vi tog dette emne op på vores stævne i juni. Ingeborg Aas, som har været engageret i kampen for det ufødte liv helt siden 70'erne, besøgte os og fortalte om denne kamp.

Hun vidnede også om sit eget liv som mor til to adoptivbørn og sin egen søn, som har Downs syndrom. Hendes kærlighed til livet og til sine børn rørte os alle dybt.

I de seneste måneder har vi fulgt venner og bekendte, som lykkeligt og spændt venter barn. I løbet af denne tid er livets under kommet nær på en særlig måde. Må Guds skaber*glæde* og hans *sorg* blive vores!

✧

Korsets kraft

En dag fik vi et overraskende syn, da vi gik gennem haven. Et stort grantræ var blevet rykket op med rode og røget over hegnet. Det så ikke ud til at have nogen rødder - ved nærmere eftersyn fandt vi én

enkelt lille rod i jorden. Træet stod lige bag et stort kors i bedehaven. Alligevel faldt det. Det blev til en prædiken: Hvor er det afgørende, at vores rødder er stærke, så vi kan blive stående i livets storme. Korset er ikke bare et smukt symbol, vi skal leve af dets kraft!

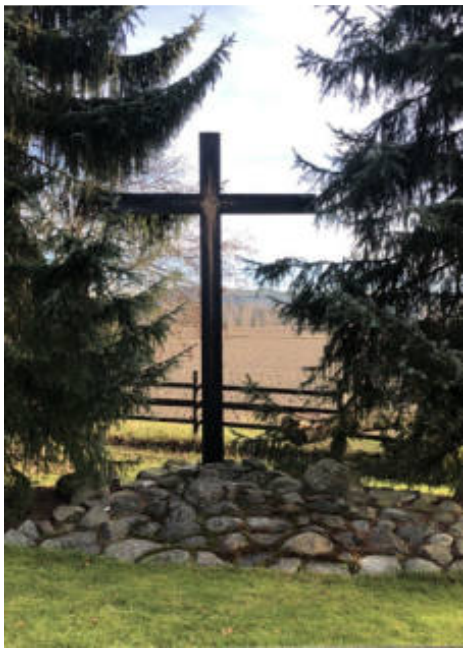

Når I nu har taget imod Kristus Jesus, Herren, så lev i ham, rodfæstede i ham, opbyggede i ham... Kol 2,6-7a

Bedehaven har ligget os på hjertet i mange år. Her kan vi følge Jesus fra Getsemane til korset og opstandelsen. Reliefferne, som blev sat op i begyndelsen af 1980'erne, var præget af vejr og vind, frost og varme. Denne sommer følte vi, at tiden var inde til at forny dem. Vi havde undersøgt hvilke materialer, der var egnede til at udføre reparationen, og var gået i gang med arbejdet. Så kom en ven fra Etiopien, som maler ikoner. Med glæde tog han fat på opgaven med at male. Efter en måneds tid var haven helt fornyet.
Nu henstår det at se, om det holder, så det er et bønsanliggende.

Joachim og søster Remida arbejder på relieffernе ↓

✧

Tiderne skifter med dage og nætter.
Sole og stjerner må følge sin gang.
Syng, al hans skabning,
og pris ham, som styrer.
Lov den Almægtige Herre med sang.

Vi har været igennem dramatiske valgdage i USA. Mange kristne tror på en kursændring med frihed for evangeliet og respekt for livet. Det er også vores bøn.
Her i Europa er spændingerne store. Vold og mord er på dagsordenen. Fra flere kanter høres det, at vi aldrig har været tættere på en tredje verdenskrig. Vi modtager brochurer med posten om, hvordan vi forbereder os på kriser. For os søstre er det velkendte toner; vi har altid et vist forråd af de mest nødvendige ting til en nødsituation. Men det vigtigste i denne tid er, at vi hører Jesu ord:

"Våg altid, og bed om, at I må få styrken til at undslippe alt det, som skal ske, og til at stå foran Menneskesønnen." Lukas 21:36

I er verdens lys, siger Jesus. I er jordens salt. Som kristne er vi *i* verden, men ikke *af* verden. Johannes Døberen var sandhedens og samvittighedens stemme i sin tid. Det kostede ham livet. Vi er så taknemmelige for alle dem, som også i vores tid, har fulgt kaldet til offentligt at tale livets sag, børnenes

sag, ægteskabets sag og familiens sag... Og vi er alle kaldet til at kæmpe troens gode kamp i bøn og omvendelse. De velkendte ord, som Salomo hørte ved indvielsen af templet, gælder stadig:

"Hvis...mit folk, som mit navn er nævnt over, så ydmyger sig og beder og søger mit ansigt og vender om fra deres onde veje, da vil jeg høre dem fra himlen og tilgive deres synd og læge deres land." 2 Krønikebog 7,14

Så lad os forene os i bøn og søge Guds ansigt i denne tid. Han længes efter at frelse. Hans hus skal fyldes, før hans Søns bryllup kan begynde (se Matt 22)!

I stor taknemmelighed over samhørigheden, og for jeres bønner og omsorg i det forgangne år, beder vi om en velsignet advents- og juletid for jer alle.

Kærlig hilsen fra Nordens lille Kanaan,

søster Regine, søster Remida, søster Angelina og søster Mirofora

Julemotiv af Peer Laigaard

Lidt mere fra Danmark

Hilsner fra Erna og Poul Pilemann, vores repræsentanter i Udby:

"Jesu Frugthave" har haft mange besøgende i løbet af året. En stor kirkegruppe fra Høje Taastrup, søstre og venner fra Danmark og udlandet i kortere eller længere perioder.

I februar fik vi en mindre glædelig overraskelse: en frostskade på annekset "Kornhuset". Selv om det var en langvarig proces at udbedre skaderne, har vi oplevet, at vor himmelske FAR har omsorg og overblik. De mange forskellige håndværkere fik altid en tur med Poul i bedehaven. Det førte til flere gode samtaler, hvor de stillede dybe spørgsmål om Jesu lidelse for os. Det er en glæde for os at få lov til at være en lille brik i Guds store puslespil og medarbejdere i hans rige.

Fra venstre: Erna, Mona og Poul

Sr. Regine, Sr. Mirofora og Finn.

Regnbue over Kornhuset - Gud er trofast!

Tak for det flotte resultat!

I år sender vi nyhedsbrevet i en billigere masseforsendelse fra Norge, men giv gerne besked til Mona Højland, hvis du har en e-mailadresse, så vi kan sende brevet på den måde.

Datoen for stævnet i Danmark er den 3. - 5. oktober 2025

© 2024 De Evangeliske Mariasøstre / www.danmark.kanaan.land
Kontaktadresse i Danmark: De Evangeliske Mariasøstre v./ Mona Højland, Roskildevej 229 A, 4300 Holbæk,
Tlf.: 5943 7307, Email: monahoejland.kanaan@pc.dk / Kontooplysninger: Reg.nr. 1551 / Kontonr.: 6559395
© Bibelcitaterne er fra Bibelselskabets oversættelse 1992 / Sangversene af T.H. Chisholm 1923